အတွဲ-၃၊ အမှတ်-၂၃။

ရွှေသွေး ဂျာနယ်

တကယ်ချောက်လည်း မကြောက်ပါ!

ပန်းချီ ဦးစိန်
ဇာတ်လမ်း ကိုကြီးမြင့်သိန်း

၁၃၃၃-ခု နယုန်လဆန်း ၁၂ ရက် (၅-၆-၇၀)

စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေသည်။

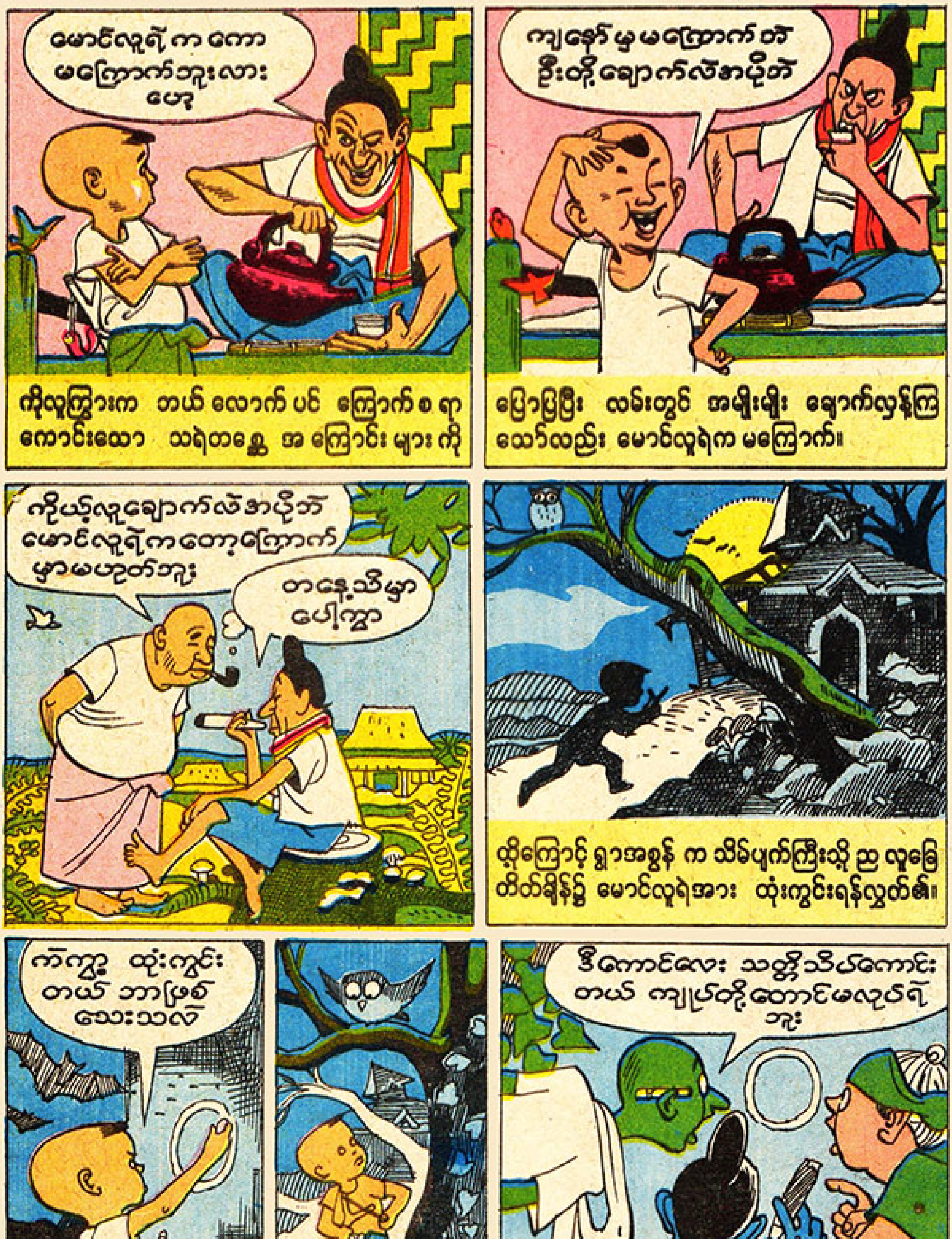

မောင်လူရဲ့ ကကော မကြောက်ဘူးလား ဟေ့
ကိုလူကြွားက တယ် လောက် ပင် ကြောက်စရာ ကောင်းသော သရဲတစ္ဆေ အကြောင်း များကို
ကျနော် မှမကြောက် တာ ဦးတို့ ချောက်လဲအပိုတဲ
ပြောပြပြီး လမ်းတွင် အမျိုးမျိုး ချောက်လှန့်ကြသော်လည်း မောင်လူရဲက မကြောက်။
ကိုယ့်လူချောက်လဲအပိုဘဲ မောင်လူရဲ့ကတော့ကြောက်မှာမဟုတ်ဘူး
တနေ့သိမှာပေါ့ကွာ
ထို့ကြောင့် ရွာအစွန် က သိမ်ပျက်ကြီးသို့ ည လူခြေတိတ်ချိန်၌ မောင်လူရဲအား ထုံးကွင်းရန်လွှတ်၏။
ကဲကွာ့ ထုံးကွင်း တယ် ဘာဖြစ် သေးသလဲ
ဒီကောင်လေး သတ္တိသိပ်ကောင်းတယ် ကျုပ်တို့တောင်မလုပ်ရဲဘူး
မယုံသဖြင့် လူစု၍ သွားကြည့်သောအခါ မောင်လူရဲ ကွင်းခဲ့သော ဗိုင်းစက်သည့် ထုံးကွင်းကြီးကို တွေ့ကြရလေ၏။

တကယ်အချောက်မခံရသေးလို့ပါကွာ တကယ်အချောက်ခံရယင် လန့်သေမှာတောင် စိုးရသေးတယ်
ထိုအခါ မောင်လူရဲအား ရွာသားများက တအံ့တဩ ချီးကျူးကြလေသည်။
ဖြောက်ပေးတိုင်း ကြွမနေနဲ့ မင်းတကယ် မကြောက်ဘူးလား
ထိုကြောင့် မောင်လူရဲကို ကိုလူကြွားသည် တနေ့တခြား အမြင်ကတ်လာလေသည်။
မကြောက်လို့ မကြောက်ဘူး ပြောတာပါဗျာ ကြွားနေတာ မဟုတ်ပါဘူး
ညအချိန် သင်္ချိုင်းကုန်းကို သွားပြီး ဂူတခုမှာ သံရိုက်ပြ ဝံ့ပါ့မလား ကဲလေ
စိမ်လိုက် ကျနော် ဒီည သွားမယ် တူနဲ့သံကိုသာပေး ကျနော် သွားရဲပါတယ်ဗျ
ဗျာ့
ညသန်ကောင်အချိန်တွင် မောင်လူရဲသည် ရွာစွန်က သင်းချိုင်းကုန်းသို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။
ဒီဂူမှာဘဲ သံရိုက်ထားလိုက်မယ်
အုတ်ဂူများ အကြားသို့ဝင်ပြီး ဂူကြီးတခု၌ သံရိုက်ရန် ချိန်ရွယ်သည်နှင့် တပြိုင်နက်–

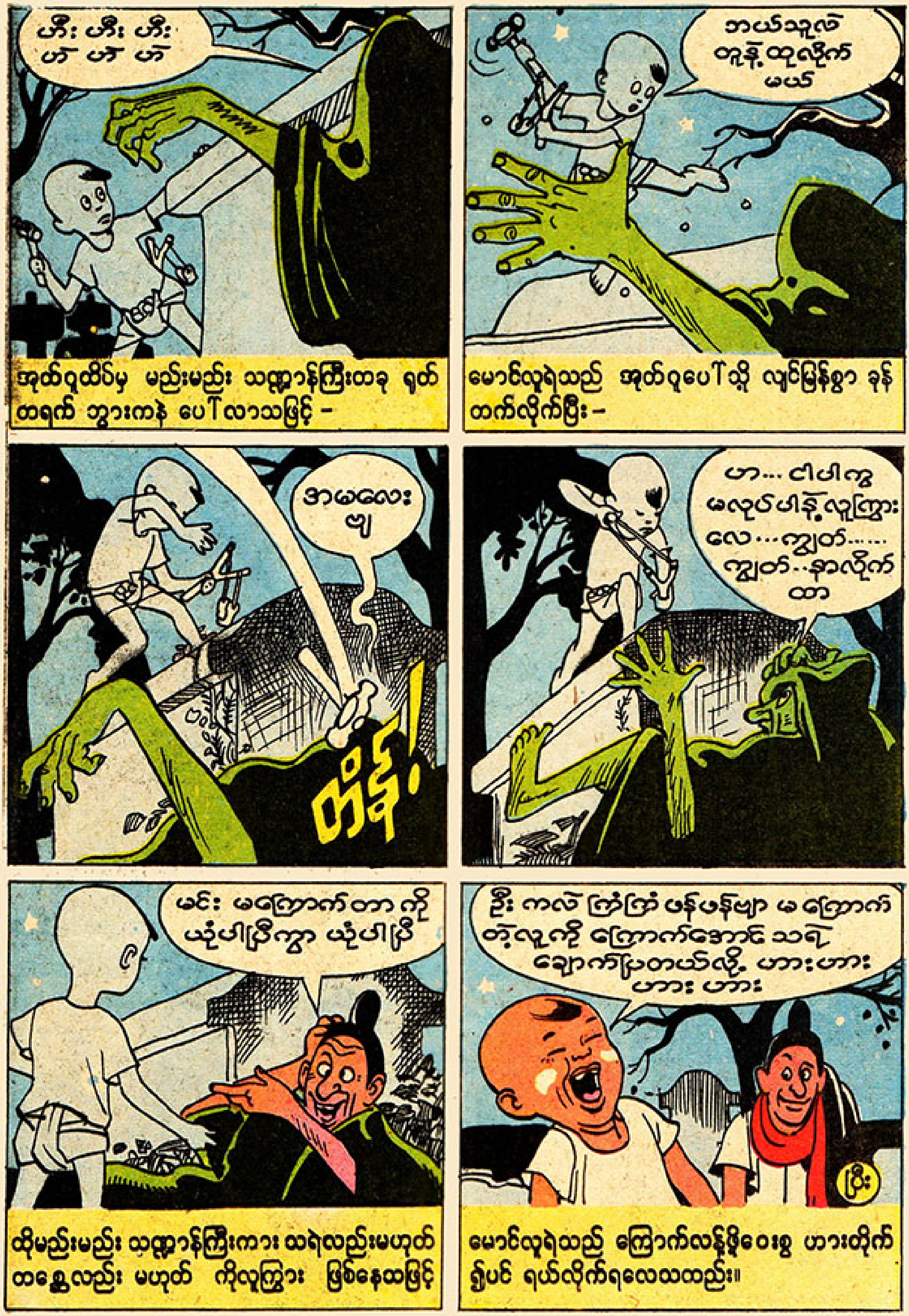
ဟီး ဟီး ဟီး ဟဲ ဟဲ ဟဲ
အုတ်ဂူထိပ်မှ မည်းမည်း သဏ္ဍာန်ကြီးတခု ရုတ်တရက် ဘွားကနဲ ပေါ်လာသဖြင့် -
ဘယ်သူလဲ တူနဲ့ထုလိုက်မယ်
မောင်လူရဲသည် အုတ်ဂူပေါ်သို့ လျင်မြန်စွာ ခုန်တက်လိုက်ပြီး -
အမလေး ဗျ
ဟာ... ငါပါကွ မလုပ်ပါနဲ့လူကြွား လေ...ကျွတ်...... ကျွတ်..နာလိုက်တာ
မင်း မကြောက်တာကို ယုံပါပြီကွာ ယုံပါပြီ
ထိုမည်းမည်း သဏ္ဍာန်ကြီးကား သရဲလည်းမဟုတ် တစ္ဆေလည်း မဟုတ် ကိုလူကြွား ဖြစ်နေသဖြင့်
ဦး ကလဲ ကြုံကြုံ ဖန်ဖန်မျှ မကြောက်တဲ့လူကို ကြောက်အောင် သရဲ ချောက်ပြတယ်လို့ ဟားဟား ဟား ဟား
ပြီး
မောင်လူရဲသည် ကြောက်လန့်ဖို့ဝေးစွ ဟားတိုက်၍ပင် ရယ်လိုက်ရလေသတည်း။

ပန်းအပ်မြှုအဆက်-
ဇာတ်လမ်း
မောင်မောင်ခင်
သရုပ်ဖော်
တနေ့တွင် မြတ်တော်ကတွင်းဝန်အိမ်၌ ထမင်းစားပွဲကြီးပကျ ကျွေးမွေး၍ မင်းကြီးနှင့်အတူ ဟောင်းသူတာသူငယ်ချင်းတကြိမ်ကောက်သည်
ကြွကြွပါ-ကြွကြွပါ-
အလို-ကိုသူတာပါလား-ကိုသူတာဝစိုင်းသံကိုစားမ ဝါးမ ချင်နေတာနဲ့အတော်ကြာ
ဟုတ်တာပေါ့-မတိုးမှာစေတာ ဖိတ်ထိုးမှာကို ကြားရ-
အများသော်တောင်တချက်တူ ထမင်းစားပွဲတွင် ဝေဟင်သူတာကဝစိုင်းနှင့်ဖျော်ဖြေခဲ့လေသည်။
ကျုပ်မင်းကြီးကြီး ဖျော်ဖြေမှားသင့်တဲ့ လုပ်သပါကို၊ ဟောင်းသူတာကွဲဝစိုင်းသံနဲ့ဆိုသံကိုကြားရတာ ကျုပ်ပြောတာအနှစ်နှစ်နှစ်ဆယ်ကလောက်မြင်ပြီးသွားသလိုပါကို-
ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ-

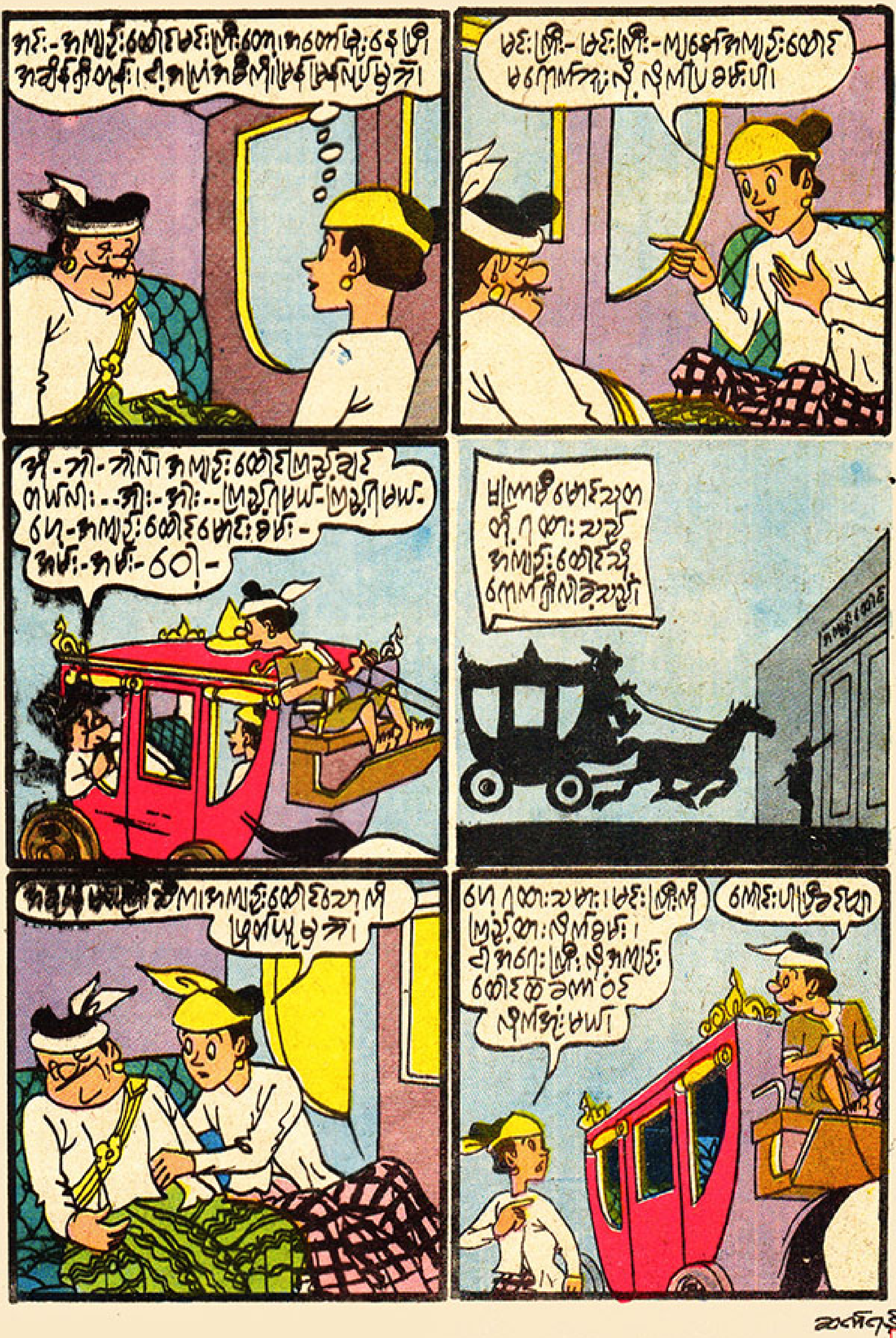

ကာလရှည်း
မောင်မောင်သောက်

လူအား

စွမ်းအားဆိုသည်မှာ တစုံတရာ သတ်မှတ်ထားသော အချိန်တချိန်အတွင်း ပြီးမြောက်သော အလုပ်ပင် ဖြစ်သည်။ စွမ်းအားနှင့် ဆက်နွယ်လျက်ရှိသော အရာများမှာ အရာဝတ္ထုကို ရွေ့ရှားစေသော အား၊ အရာဝတ္ထုရွေ့ရှားသွားသည့် အကွာအဝေးနှင့် ကုန်လွန်သော အချိန်တို့ပင် ဖြစ်သည်။

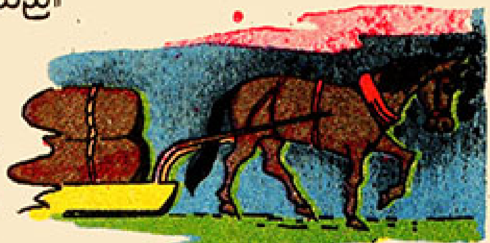

မြင်းအား

လူသားသည် ပင်ကိုယ်အားကို အသုံးချခဲ့ရာမှ အခြား အားအမျိုးမျိုးကိုလည်း အသုံးချနိုင်ခဲ့လေသည်။ နွား၊ ကျွဲ၊ မြင်း စသည့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ အားကို အသုံးချသည်။ လေအားကိုလည်း အသုံးချသည်။ ချောင်းရေစီး အားကိုလည်း အသုံးချခဲ့သည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ လွန်မြောက်သည်နှင့်အမျှ လူသားသည် အခြားစွမ်းအားများကို တိုးတက်ရှာဖွေတွေ့ရှိလာပြန်သည်။ ၁၈ ရာစုတွင် ရေနွေးငွေ့အားကို ရှာဖွေတွေ့ရှိပြီး ရေနွေးငွေ့အားသုံး အင်ဂျင်စက်များဖြင့် စက်ရုံများ၊ ကုန်း-ရေ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ယာဉ်များ စသည်တို့ကို လည်ပတ်လှုပ်ရှားစေခဲ့သည်။

ရေအားဖြင့်လည်သော စက်ရုံ

စွမ်းအား အမျိုးမျိုး

ရဲမြင့်

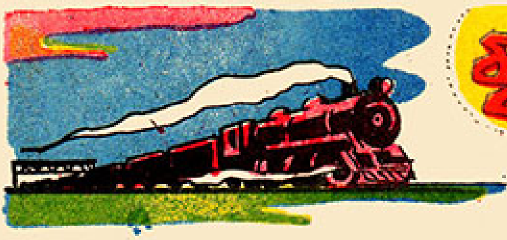

ရေနွေးငွေ့အား

၁၉ ရာစုနှောင်းပိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားကို ရှာဖွေတွေ့ရှိပြန်သည်။ ရေနွေးငွေ့အားနှင့် လျှပ်စစ်ဓာတ်အားတို့သည် ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းများကို အလွန် အထောက်အကူပေးပေသည်။ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားကြောင့် စကားပြောကြေးနန်း၊ ကြိုးမဲ့ကြေးနန်း၊ ရေဒီယို၊ ရုပ်မြင်သံကြား စသည်တို့ကို တီထွင်အသုံးပြုနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဓာတ်ဆီမှရသောအား

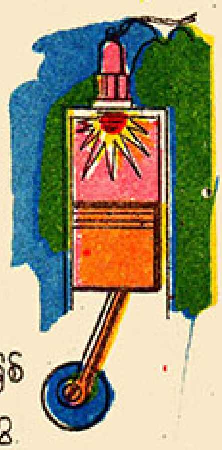

လျှပ်စစ်ဓာတ်အား

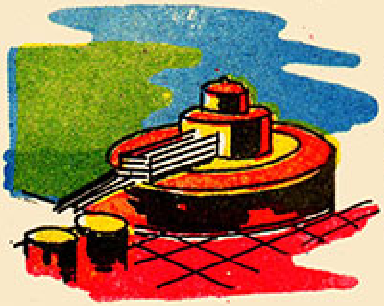

တချိန်တည်းတွင် ဓာတ်ဆီကို လောင်စာအဖြစ် အသုံးပြုသဖြင့် ရရှိလာသောအားကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။ ဓာတ်ဆီလောင်စာအားဖြင့် မောင်းနှင်သော အင်ဂျင်စက်များကြောင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းများ ကျယ်ပြန့်တိုးတက်လာခဲ့သည်။ ယာဉ်အမျိုးမျိုးတွင် ဓာတ်ဆီအားဖြင့် မောင်းသော အင်ဂျင်များ တပ်ဆင် အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။

၂၀ ရာစုတွင်ကား အလွန်စွမ်းအားကြီးမားသော အနုမြူစွမ်းအားကို ရှာဖွေတွေ့ရှိလာကြသည်။ ယင်း အနုမြူစွမ်းအားဖြင့် အံ့မခန်းလောက်သော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

အနုမြူစွမ်းအား

ယခုအခါ ဒီရေ၏အား၊ နေ၏အပူအားတို့ကို အသုံးချနိုင်ရန် စတင်နေပြီဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် လူသားသည် အခြားစွမ်းအားသစ်များကို ဆက်လက်ရှာဖွေနေဆဲဖြစ်သည်။

ရဲမြင့်

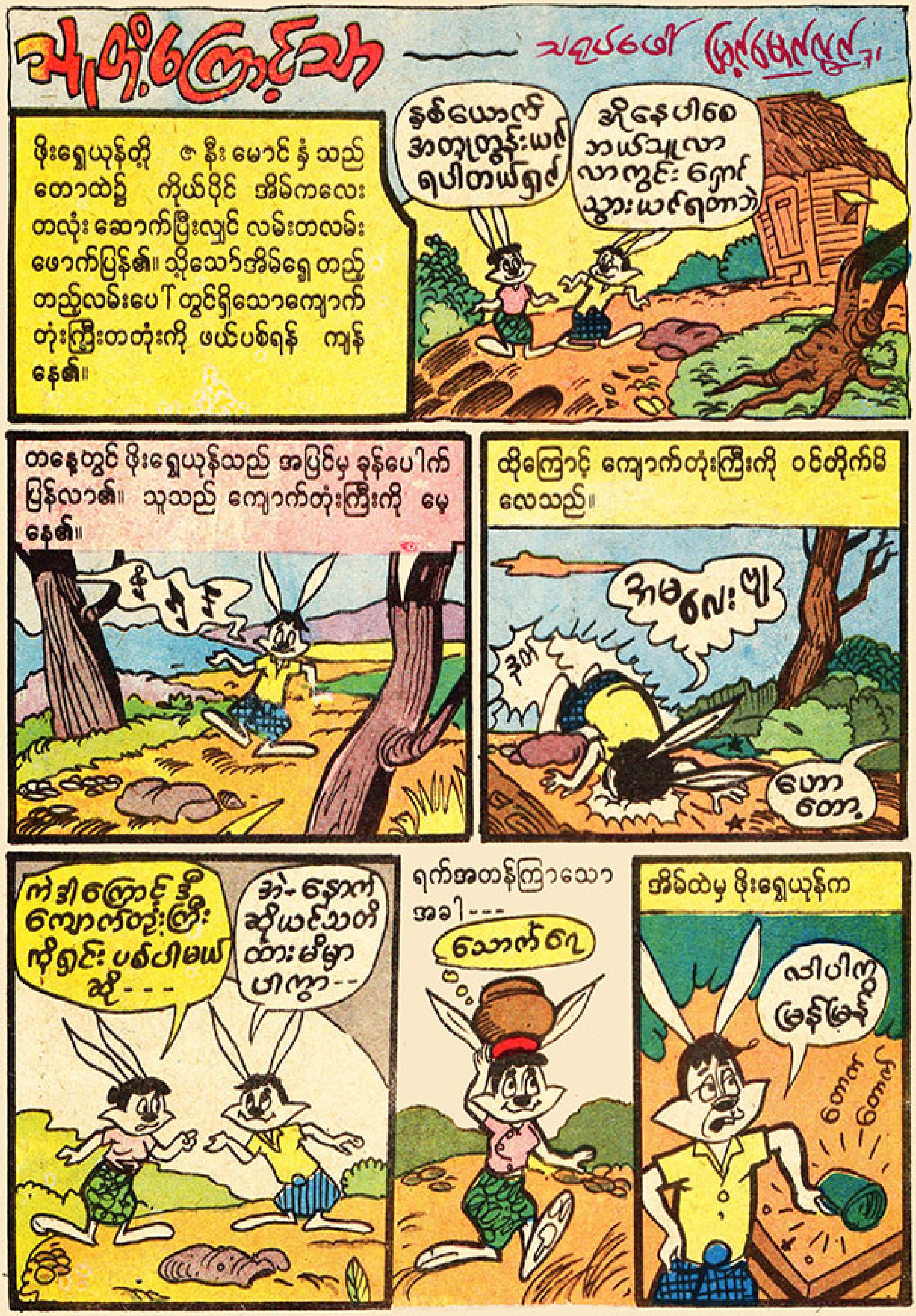

သူတို့ကြောင့်သာ
သရုပ်ဖော် ဖြူမောင်ညို၏
ဖိုးရွှေယုန်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် တောထဲ၌ ကိုယ်ပိုင် အိမ်ကလေး တလုံး ဆောက်ပြီးလျှင် လမ်းတလမ်း ဖောက်ပြန်၏။ သို့သော် အိမ်ရှေ့ တည့်တည့်လမ်းပေါ်တွင်ရှိသောကျောက်တုံးကြီးတတုံးကို ဖယ်ပစ်ရန် ကျန်နေ၏။
နှစ်ယောက် အတူတွန်းယင် ရပါတယ်ရှင့်
အိုနေပါစေ ဘယ်သူလာလာ လာကွင်း ကျော် သွားယင်ရတာပဲ
တနေ့တွင် ဖိုးရွှေယုန်သည် အပြင်မှ ခုန်ပေါက် ပြန်လာ၏။ သူသည် ကျောက်တုံးကြီးကို မေ့နေ၏။
ထိုကြောင့် ကျောက်တုံးကြီးကို ဝင်တိုက်မိလေသည်။
အမလေးဗျ
ဒုတ်
ဟော တော့
ကဲ ဒါကြောင့် ဒီ ကျောက်တုံးကြီး ကိုရှင်း ပစ်ပါမယ် ဆို---
အဲ- နောက် ဆိုယင်သတိ ထားမှာ ပါကွာ--
ရက်အတန်ကြာသော အခါ---
သောက်ရေ
အိမ်ထဲမှ ဖိုးရွှေယုန်က
လာပါကွ မြန်မြန်
တောက် တောက်

မြန်မြန်လာ ပါကွ-ရေ ဆာလှပြီ
လာပါ-ပြီတော်
အော်
အောင် ပေါ်
အို အို လဲ--လဲ
သေပါပြီ တော်...
တဲ့-ဒီကျောက်တုံး ကြီး ကိုတော့ ဖယ် ပစ်ကြပါစို့ရှင်
ကိုယ့်မရှိ ပါဘူးကွာ အားလုံးမှာ ကျက်ပြီ ပါသားဘဲ
နောက် ရက်များမကြာမီ မိတ်ဆွေကြီး ဦးဝက်ဝံကို ညစာစားဖို့ မိတ်ကြားလေ၏။
အေး-ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ လာပါ မယ်...
ကဲ-သွား မယ်ဗျို့
မင်းတို့အတွက်- နွေပျားရည်ချိုချို လက်ဆောင်ယူခဲ့ မယ်ဟေ့
ဟာ-- သိပ်ကောင်း ပေါ့ဗျာ-- ဟဲ ဟဲ
နောက်တနေ့ညနေ

ဟော လာပြီ---
ရှင်မရေ—
ဟိုဟာ
သတ္တဝါလေး
အုံးမှ
ဖိုးရွှေယုန်တို့ ဇနီးမောင်နှံက ထွက်၍ ကြိုဆိုကြလေသည်။
ဟဲ့ ဟဲ့ ဟဲ
ဟဲ ဟဲ ဟဲ
ကျောက်တုံး
ကျောက်တုံး
ကျောက်တုံး
ကျောက်-တိုက်
အဲ - အဲ
အားမလေးဗျ
ဖိုးရွှေယုန်တို့၏ အိမ်ကလေးကို အရှိန်ဖြင့် –
သေ
ပါပြီ
ဝင်တိုက်မိ၍ အိမ်ကလေး
ပြိုသွားတော့၏။ သူတို့ကြောင့်သာ ဤသို့
ဖြစ်ရသည် မဟုတ်လော –

ဝါကောက် ဆင်လိုက်

ကျော်ညွှန့်မိုး

မြန်မာ နိုင်ငံ အလယ် ပိုင်း မိုးခေါင်ရေရှားဒေသတွင် ဝါပင်စိုက်ပျိုးသည်။ ဝါပင်မှ ထွက်သော ဝါဂွမ်းကို ချည်မျှင်ပြုလုပ်၍ အဝတ်အထည် ရက်လုပ်ကြ၏။ ဆင် အစရှိသောတောသတ္တဝါတို့က ဝါခင်းများကိုဝင်ရောက်ဖျက်ဆီး တတ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် "ဝါကောက် – ဆင်လိုက်" ကစားနည်းဟူ၍ တီထွင်ကစားကြသည်။

ကစားနည်းမှာ ကလေးနှစ်ဦး (သို့မဟုတ်) ကစားသူများလျှင် သုံးဦးကို ဆင်အဖြစ် အမှတ် ထား၍ သစ် ပင် တ ပင် အောက်တွင် ပင်စည်ကို ကွယ်ပြီး ပုန်းအောင်နေကြစေရ၏။

ထိုသစ်ပင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် စည်းဝိုင်း ကျယ်ကျယ် တခုရေးဆွဲထားပြီး ထိုစည်းဝိုင်းအတွင်း၌ ကစားမည့် ကလေးတို့စုဝေး၍ နေကြသည်။

တယောက်။ "ရှင်ငြိမ်းတို့ ဝါပေါက်ကောက် သွားကြမယ် အေ့"

ကျန်ကလေးများ။ "အေး – သွားကြမယ်"

ဤကဲ့သို့ အပြန်အလှန် အသံပေးပြီး စည်းဝိုင်းမှ ထွက်လာကြကာ သစ်ပင်အောက်၌ ထိုင်ကြသည်။ ထို့နောက် "ဝါပေါက်တွေ ကောက်ကြပါ" ဟု အသံပြိုင်ဆိုရင်း ဝါကောက်ဟန် ပြုကြရလေသည်။ ထိုအခါသစ်ပင်ကွယ်မှ ဆင်လုပ်သူတို့က

"ဝူး" ဟု အော်လိုက်လျှင် ကျန်လူများက

"ဝါတပေါက်မှ မရပါ၊ ဆင်တွေလာလို့၊ ဝူးဝါး – ဝူးဝါး"

ဆိုညည်း၍ အိမ်စည်း ဆီသို့ ပြန် ပြေး ကြ ရ ၏။ ထိုသို့ ဝါကောက်သူတွေ ပြန်ပြေးသော အခါမှ ဆင်တို့က သစ်ပင်ကွယ်မှထွက်၍ နောက်ကလိုက်ဖမ်းရသည်။ စည်းထဲရောက်သွားလျှင် ထိုသူကို ဖမ်းနိုင်ခွင့်မရှိ။ အဖမ်းခံရသူသည် ဆင်လုပ် ရမည်။ မိအောင် မဖမ်း နိုင်သော ဆင်သည် လုပ်မြဲလုပ်၍ နောက်တပွဲ ဆက်ကစားရလေသည်။

လူပြက်ရုပ်

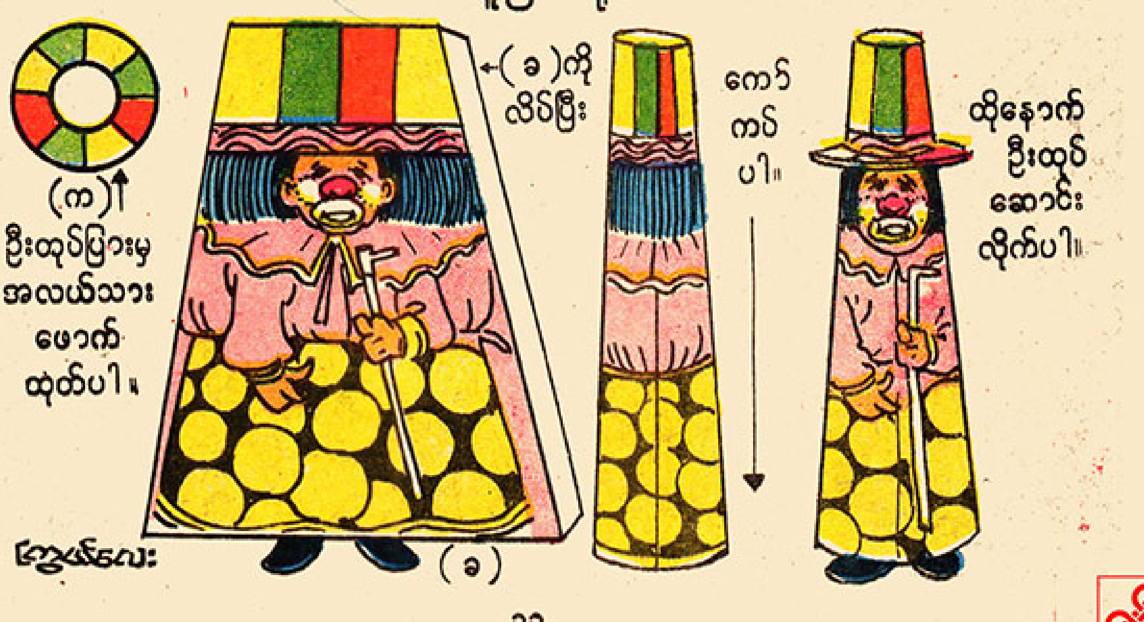

မူလတန်း ကျောင်းပေါင်းစုံ အငယ်တန်း ဘောလုံး ပြိုင်ပွဲ၏ နောက်ဆုံး ဗိုလ်လုပွဲနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ဗိုလ်လုရမည့် အသင်းနှစ်သင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ အမှတ် (၁) မူလတန်းကျောင်း ဘောလုံးအသင်းနှင့် အမှတ် (၂)မူလတန်းကျောင်း ဘောလုံးအသင်းတို့ ဖြစ်ပါ၏။ အမှတ် (၁)ဘောလုံးအသင်းကို ခေါင်းဆောင်ရသူမှာ ကျွန်တော်ဖြစ်၍ အမှတ် (၂) ကို ခေါင်း ဆောင် ရသူမှာ တင်မောင်မြင့် ဖြစ်ပါသည်။

တင် မောင် မြင့် နှင့် ကျွန်တော် သည် သူငယ် ချင်း များ ဖြစ်ကြပါသည်။ တရပ်ကွက်ထဲသားချင်း ဖြစ်သဖြင့် သိကျွမ်းနေသော်လည်း ကျောင်းနေရာခွဲမှု သူက တကျောင်း၊ ကျွန်တော်က တကျောင်း ဖြစ်နေသဖြင့် သိပ်ရင်းနှီးမှု မရှိလှပါ။

တင်မောင်မြင့်သည် တဖက် ဘော လုံး အ သင်း ၏ ခေါင်း ဆောင် ဖြစ်သကဲ့သို့ ကစားရာတွင်လည်း အလွန် ထူးချွန်သူ ဖြစ် ပါ သည်။ တင် မောင် မြင့် သည် တ ယောက် ကောင်း ကစားတတ်သူ မဟုတ်ပါ။ မိမိ၏ လူများနှင့် အပေးအယူလုပ်ရာတွင်ရင်း၊ တဖက် အသင်း၏ ကစားကွက်ကို ဖြတ်တောက်ရာတွင်ရင်း ပိုင်နိုင်လှပေ၏။

သူ့ကို ကျွန်တော်တို့ အထူး သတိထားရပေမည်။ တဖက်အသင်းတွင် တင်မောင်မြင့် မပါဝင်ပါက ကျွန်တော်တို့က နိုင်ဖို့ သေချာပါသည်။ ယခု သူပါနေသဖြင့် ကျွန် တော် တို့ အတွက် သိပ်မလွယ်လှပါ။

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ အနိုင်ရအောင် ကစားရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တင်မောင်မြင့်ကို အထူးသတိထားရန်၊ဖြစ်နိုင်လျှင် တင်မောင်မြင့်ကို လူချကစားရန်၊တင်မောင်မြင့်ထိုးကွက်သွားပါက သူ့ကစားကွက်ပျော့သွားပြီး ကျွန်တော်တို့ဖက်က တပန်း သာမည် ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော့်လူများကိုကျွန်တော်က ကြိုတင် မှာကြား ထားပါသည်။

ကစားမည့်အချိန်ကျရောက်ပြီဖြစ်ရာ အားလုံးအသင့်ဖြစ်နေကြပါတော့သည်။ ဒိုင်လူကြီးက ခရာ မှုတ်လိုက် သည်နှင့် တပြိုင်တည်း တင် မောင် မြင့်က ဦးဆောင်၍ အပေး အယူနှင့် ကစားသွားရာ ကျွန်တော်တို့မှာ ကြိုးစား၍ ကာကွယ် နေရပါသည်။မကြာမီပင် တဖက် ဘောလုံးသမားတယောက် အကွက်ဆင် ပို့လိုက်သော ဘောလုံးကို တင်မောင်မြင့်က လှလှပပ ကန်သွင်းလိုက်ရာ ဂိုးဝင် သွား၏။ ကျွန်တော်တို့မှာ တဂိုး ရှုံးနေပါတော့သည်။

ဤသို့ဆိုပါက ကျွန်တော်တို့ ရှုံး မည် မှာ သေ ချာ နေ ၏။

နောက်ဆုံးဗိုလ်လုပွဲဖြစ်ရာအနိုင်ရဖို့ အရေးကြီးလှပါသည်။ ကျွန်တော်သည် တစုံတခု လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ။

တချိန် တွင် ကွင်း လယ် ၌ တင် မောင် မြင့် နှင့် ကျွန်တော် ရင်ဆိုင် တွေ့ကြ၏။ တင်မောင်မြင့်သည် ဘောလုံးကို လှည့်ဆွဲလိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို လိမ်သွားရာ ကျွန်တော်က ရုတ်တရက်ပင် သူ့ခြေသလုံးကို ဆောင့်ကန်လိုက်သည်။ တင်မောင်မြင့် လဲကျသွား၏။ "မတရား မလုပ်နဲ့၊ ထွက်သွား၊ ထွက်သွား" စသည်ဖြင့် ပရိသတ် များ က အော်ကြပါသည်။ ဒိုင်လူကြီးက ကျွန်တော့်ကို သ တိ ပေး လိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့ ဖက်သို့ အပြစ်ဒဏ် ဘောတလုံး သွင်းစေပါသည်။ သို့သော် ထိုဘောလုံးမှာ ဂိုးတိုင်ရှိရာသို့ မရောက်ပါ။

တင်မောင်မြင့်သည် လဲနေရာမှ ထကာ ပြန်ကစားနေသော်လည်း သူ့ခြေထောက်မှာ ထော့နဲ့ ထော့နဲ့ဖြစ်နေပါသည်။ ပြေးလည်း မပြေးနိုင်၊ ကောင်းကောင်း လည်း မ က စား နိုင်တော့ပါ။ တဖက် အသင်း၏ အား ပျော့ သွား မှု ကို အခွင့်ကောင်း ယူပြီး ကျွန် တော်တို့ ကြိုးစား ကစားလိုက်ရာ အချိုးတကိုးကို ချေနိုင်ရုံမက နောက်ထပ် အနိုင်တဂိုးပင် သွင်းလိုက်နိုင်ပါသည်။

နောက်ဆုံးမှာ ကျွန်တော်တို့အနိုင်ရပြီး ဒိုင်းဆုကို ရလိုက်သော်လည်း "မတရားအနိုင်ယူတဲ့ကောင်တွေအလိုမရှိ။ မတရားသဖြင့် အနိုင်ယူတာ ရှက်စရာရှက်စရာ" စသည်ဖြင့် ပရိသတ်က အော်ဟစ် ပြောင်လှောင်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး ခေါင်းမဖော် ရဲတော့ပါ။ ပရိသတ်ဖက်သို့ပင်လှည့်မကြည့်ရဲကြတော့ပါ။ ကောင်းကောင်း အရှက်ရကြပါသည်။

တင်မောင်မြင့်သည် ထော့နဲ့ ထော့နဲ့ လျှောက်ကာ ပြန်သွားရာ ကျွန်တော်က စိတ်ကိုဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး သူ့နောက်သို့ အပြေးလိုက်သွားပါသည်။

"တင်မောင်မြင့်ရာ ငါမှားပါတယ်ကွာ။ ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ တကယ်တော့ မင်းတို့သာ အနိုင်ရသင့်တာပါ"

ကျွန်တော်က တောင်းပန်၍ လက်ကမ်း ပေးလိုက်၏။ တင်မောင်မြင့်က ပြန်လည် လက်ကမ်းကာ လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်လိုက်ပါသည်။

မတရားသဖြင့် အနိုင်ရခြင်းထက် တရားသဖြင့် ရှုံးနိမ့်ရခြင်းက မှန် မြတ် ကြောင်း ကို ကျွန်တော် နားလည်လိုက်ပါပြီ။

အရုပ်ကလေးနှစ်ခု

ပစ်တိုင်းထောင်လေး ရဲရဲနီ
သူ့မျက်နှာက ပြုံးပြုံးရီ။

ပုဇွန်ဆီရောင် ဗိုလ်မလေး
မျက်ထား ချိုချိုအေး။

ဗိုလ်မကလေး ရှည်သွယ်သွယ်
နိုင်ငံခြားမှာ လုပ်ပါတယ်။

တို့ပြည်တွင်းဝယ် လုပ်တာတော့
ပစ်တိုင်းထောင်လေးပေါ့။

သိပ်ဆော့တတ်တဲ့ ပစ်တိုင်းထောင်
ပစ်တိုင်း မလဲပေါင်။

လဲစေအောင် ပစ်လိုက်တုံး
သူလေး ခပ်ပြုံးပြုံး။

ယဉ်မဆုံးတဲ့ ဗိုလ်မငယ်
သံပတ်ပေးယင် ချာချာလယ်။

သံပတ်ရယ် ပျက်လေပေါ့
မရွှေဗိုလ်မ အပြုံးလျော့။ ။

မိခင်ငမြ မောင်ပွားညို

B. 517

ရင်ခတ်ပန်း

ခိုင်ပန်းစုံ

ရင်ခတ်ကြီးနှင့် ရင်ခတ်ကလေးဟု နှစ်မျိုးရှိရာ ရင်ခတ်ကြီး၏အပွင့်တို့သည် ရင်ခတ်ကလေးထက် ပို၍ကြီးသည်။ ရင်ခတ်ပန်းတို့သည် ရနံ့သင်းသင်းမွှေးသည်။ ပွင့်စတွင် နို့နှစ်ကဲ့သို့ အဖြူရောင်မှ တဖြည်းဖြည်း အဝါရောင်သန်းလာသည်။ ပွင့်ပြီး တတိယနေ့တွင်မူ ကြက်ဥနှစ်ရောင်သို့ ပြောင်းကာ ကြွေကျလေသည်။ ပွန်ချောင်းနှင့်ထူသော လည်တံရှိ၍ ယင်း၏ထိပ်တွင် ပွင့်ချပ်ခုနစ်ခုရှိသည်။ ပွင့်ချပ်များသည် အသားထူ၍ ရင်ခတ်ကြီးအပွင့်သည် ၂-၄ လက်မခန့်ရှိသည်။ ရင်ခတ်ကလေး၏ အပွင့်သည် ၁½ လက်မခန့် ရှိသည်။ အရွက်များကလည်း ခပ်ထူထူဖြစ်၍ ရင်ခတ်ကြီးက ၆-၁၂ လက်မ၊ ရင်ခတ်ကလေးက ၂½-၄ လက်မ ရှည်သည်။ ရင်ခတ်ပန်းတို့သည် တန်ခူးလမှစ၍ မိုးကျသည်အထိ တနှစ်လျှင် နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်ခန့် ခပ်များများပွင့်သည်။

ရင်ခတ်ကြီးပင်သည် ပေ ၅၀ ကျော်မြင့်၍ ရင်ခတ်ကလေးကမူ ပေ ၃၀-၄၀ ခန့်သာ မြင့်သည်။ သစ်ပင်ပန်းပင်ပညာရှင်တို့အဆိုမှာ ရင်ခတ်မျိုးဝင်အပင်မျိုး ၈၀ ကျော်ရှိ၍ ပေ ၆၀ ကျော် သစ်ပင်ကြီးမျိုးမှ ချုံပင်မျိုးအထိ ပါဝင်သည်။ အာဖရိကတိုက်၊ အိန္ဒိယ၊ မြန်မာ၊ မလေးရှား၊ ဖိလစ်ပိုင် စသော အရှေ့တောင်အာရှ အပူပိုင်းဒေသများ၌ ပေါက်ရောက်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရင်ခတ်အမည် မခံသော်လည်း မျိုးတူအပင်များရှိသေးသည်။

ရင်ခတ်သားသည် အညိုနုရောင်ရှိ၍ မာကျောကျစ်လစ်ပြီးလျှင် ချောမွတ်အောင် ပြုရန် လွယ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပန်းပုထုရန်နှင့် ပဲခူးတပိုက်တွင် ဘီး၊ ဆေးလိပ်ပြာခံခွက် စသည်တို့ ပြုလုပ်ရန် သုံးကြသည်။

ရင်ခတ်ပွင့်၊ အသီးနှင့် အမြစ်တို့သည် သွေး၊ သလိပ်၊ သည်းခြေရောဂါများအတွက် ဆေးဖက်ဝင်သည်။

တင့်တင့်

၂၅ ပြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်ဒုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

Click below link

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/